

SAMRØÐA

Føroyingur á Nørrebrúgv:

KENNA
OKKUM
ÓTTAFULL

– Tað hevur altíð verið soleiðis á Nørrebrúgv, at bandavirksemi økist, tá bandarnir klandrast sínámillum, men nú er hetta vorðið gerandisdagur her, og tað er ræðandi, tá vit eru mitt í øllum og mugu taka tað í so stórum álvara, sigur føroyska Marina Moraitis, ið saman við familju síni býr á Nørrebrúgv

Annika Kunoy lm
annika@sosialurin.fo

Bandakríggj hevur seinastu mánaðirnir herjað í danska høvuðsstaðnum, eftir at bandin Loyal to Familia er farin at vaksa um sítt virksemi. Tað hevur skapt øði í økjum í Nordvest og Nørrebro, har lokalir bandar hava svarað aftur og vart síni økir.

Síðani 12. juni hava tað verið 31 skotttilburðir í Keypmannahavn, sum fylgja av vaksandi krígunum millum bandarnar. Bæði politikarar og løgreglan lova, at tey gera alt tey kunnu fyri at basa bandakrígunum, ið seinastu mánaðirnir hevur herjað Keypmannahavn.

Føroysku Marina Moraitis og sjeikurin hennara Hans Christian Andreassen búa á Nørrebrúgv saman við synum teirra Jóannes, ið er fimm ára gamal og Matheus, ið er eitt ára gamal. Hans Christian hevur búið alt lív sítt á Nørrebrúgv.

Kenna seg óttafull

Hon greiðir frá, at hon ikki plagar at vera bangin av sær, men seinastu vikurnar hevur kenslan verið ein onnur.

– Síðsta sunnudag fóru

vit í føðingardag hjá eini eldri kvinnu í De Gamles By á Nørrebrúgv. Á veg í føðingardagin síggja vit eini 25 dökkholdaðir ungar menn standa saman í einum bólki á veginum. Síðani síggja vit allan bólkin flyta seg saman og lögrelufólk, ið fjaldu seg og eygleiddu bólkin, sigur hon. – Tað var sera óbehagiligt, og tá vórðu vit kløkk, staðfestir hon, og leggur afturat, at orsøkin ikki var, at menninir sóu óhugnaligir út, men tá ein sær ein stóran bólki av ungum monnum, ið lögreglan eyggleiðir á alljósum degi, so er ongin ivi um, at okkurt er áfatt, og tað er ræðandi, sigur Marina Moraitis.

Hósmorgunin upplivdi Marina Moraitis aftur eina keðiliga hending, tá hon var á veg til arbeiðis á súkklu og varð steðgað av lögreluni, ið leiddi hana ein umveg. Hetta tí, at ein skotttilburður júst hevði verið á staðnum.

– Eg ringdi til Hans Christian at siga honum um støðuna, og at biðja hann ansa sær. Tá hevði hann longu hoyrt tíðindini, greiðir hon frá.

Hon heldur, at hóast tað í fleiri ártíggju hava ver-

ið bandar á Nørrebrúgv, so tykjast fólk taka hetta bandakríggið í størri álvara, og ansa sær serliga væl á gøtunum um dagarnar.

– Tað er óhugnaligt, tá tað rakar ósek menniskju, ið als onki hava við stríðið at gera, sigur hon, og leggur afturat, at hóast hon og Hans Christian ikki koma saman við fólki, ið eru í bandum og tey ikki ferðast í økinum, har bandavirksemi er, so ávirkar stríðið ið tey alsamt meir.

– Nú eitt kvøldið skuldu vit vitja ein vinapar, ið júst eru vorðin foreldur. Tey búa í økinum Nordvest, og eg segði í spølum við Hans Christian, at eg ikki ordiliga kendi meg tryggja at fara í tann partin av býnum. Hann plagar at biðja meg slappa av og ikki vera bangna, men tá segði hann, at hann tók undir við mær. Eg bleiv eitt sindur kløkk, tí hann hevur búið á Nørrebrúgv alt lív, og hann plagar ikki at stúra fyri slíkum, sigur hon.

– Bandakríggið ávirkar eisini hetta vinaparið hjá okkum, ið búa í Nordvest, tí tey fara ikki longur út um kvøldarnar, leggur hon afturat.

Marina Moraitis greiðir

frá, at hóast ógvísiga bandakríggið onkursvegna ávirkar gerandisdag teirra, og tey hugsa seg um, áðrenn tey fara út, so hava tey ikki ætlanir um at flyta av Nørrebrúgv.

Halda seg á røttu síðu

Marina Moraitis hevur fleiri ferðir fingið at vita, at hon burdi flutt av Nørrebrúgv, tí har ikki er trygt. Hon sigur sjálf, at hon ongar ætlanir hevur um at flyta, og um so verður, so velur hon fyrr at flyta til Føroyar enn til ein annan part av Keypmannahavn.

– Eg elski stórbýin, Nørrebrúgv og mentanina her, sigur hon.

Hon greiðir frá, at íbúð teirra er á "betru" síðuni á Nørrebrúgv, og júst har sum tey búa er onki bandavirksemi.

– Men man skal ikki so langt yvir um vegin fyri at finna støðini, har rúsevni verða seld. Hetta veit man, tá man kennir økið, sigur hon.

Nógvlögrelufólk

Hóast tað eru økir á Nørrebrúgv, har bandavirksemi er ógvusligari enn aðra staðni á Nørrebrúgv, so hava skot-

tilburðir verið á sokallaðum bandafriðum økjum, og ósek fólk hava verið rakt. Hon greiðir frá, at lögreglan hevur økt sítt virksemi og er nógvlögrelufólk brúka nógva orku her og eru sjónlig á gøtunum. Lögrelufólk eru eisini skjót á staðnum, tá eitthvørt er áfatt, sum vit upplivdu síðsta sunnudag, staðfestir hon.

– Eg veit ikki, hvat lögreglan kann gera annarleiðis: Lögrelufólk brúka nógva orku her og eru sjónlig á gøtunum. Lögrelufólk eru eisini skjót á staðnum, tá eitthvørt er áfatt, sum vit upplivdu síðsta sunnudag, staðfestir hon.

Hóast mongu lögrelufólkini, so kennir Marina Moraitis seg ikki heilt tryggja, tá hon er úti á Nørrebrúgv. Hon greiðir frá, at hon er sera varin, tá hon fer út, og fer ikki ov nær teimum støðunum, har bandarnir vanliga halda til. Hon heldur, at tað er ræðandi, tá bandavirksemi eisini flytur seg út á millum annað Nørrebrogade, tí har er hon ofta.

– Eg súkli ofta eftir Nørrebrogade. Ófriðurin júst har er nakað nýtt, og tað er bæði lógið og óhugnaligt, staðfestir hon, og sigur eisini, at vandin onkursvegna kennist veruligari, tá Hans Christian eisini er farin at taka vandan í størri álvara, tí hann er vanur við livið á Nørrebrúgv.

– Tað hevur altíð verið soleiðis á Nørrebrúgv, at bandavirksemi økist, tá bandarnir klandrast sínámillum, men nú er hetta vorðið gerandisdagur her, og tað er ræðandi, tá vit eru mitt í øllum og mugu taka